

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/513/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

352/2012. (X. 17.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2012. június 26-án előterjesztett **panaszát** a 2012. október 17-én tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésztett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2012. június 26-án postai úton küldte meg beadványát a Testületnek, amelyben az alábbiakról számolt be.

2012. június 15-én egy b. városi ingatlanban vonta a rendőrség intézkedés alá több társával együtt „otthonvédő tiltakozás alkalmával”. A rendőrök könnygáz alkalmazásával megsértették a panaszost emberi mivoltában, majd előállították a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányságra, ahol több mint 12 órát tartották fogva jogtalanul. A panaszos megjegyzi, hogy rajta kívül többeket is jogszerűen fosztott meg a rendőrség a szabadságától.

Az eset előzményeként előadja, hogy az érintett lakás tulajdonosa az interneten kért segítséget ahhoz, hogy kilakoltatása elleni tiltakozását kellő nyomatékkal fejezhesse ki. Utal a panaszos arra is, hogy a sérelmezett eseményeket közvetlenül megelőzően, az épület földszinti bejáratánál a végrehajtó többek kérdésére válaszolva elmondta, hogy nincs jogerős végzése a kilakoltatásról, ezt kamera is rögzítette. A panaszos megítélése szerint erre tekintettel a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

rendőrségnek nem volt joga eleget tenni a végrehajtó utasításainak, és ezért érezte feladatának, hogy tiltakozzon a kilakoltatás ellen.

A panaszos több társával együtt ment fel az érintett épület 7. emeletére, amelyet követően rendőrök jelentek meg a kilakoltatással érintett ingatlannál. A panaszos előadja, hogy mindenki megijedt attól a „vandál és erőszakos” magatartástól, amit a rendőrök tanúsítottak, ezért valamennyien bemenekültek a lakásba, amelyet követően néhányan bútorokkal zárták el a bejáratot.

A panaszos ijedtsége fokozódott, amikor – röviddel később – azt látta, hogy a helyiségbe a rendőrök nagy mennyiségű könnygázt fújnak be. A panaszos és társai egyaránt pánikba estek, hiszen a gáztól semmit nem láttak, ugyanakkor az ablakhoz rohant mindenki, hogy levegőt kapjanak. Hozzáteszi a panaszos, hogy ennek során valaki majdnem ki is esett az ablakon.

A rendőrök a panaszos elmondása szerint senkit sem szólítottak fel a lakás elhagyására, ráadásul miután széttörték a bejárati ajtót, nem biztosítottak szabad eltávozást, pedig senki sem állt ellen az intézkedésnek. Kifogásolja a panaszos, hogy a rendőrök nem is igazolták magukat, és – ahogy utalt rá – nem nyújtottak azonnali segítséget a könnygázzal telt lakás mielőbbi kiürítése érdekében. Meg sem kérdezték továbbá, hogy vannak-e sérültek, pedig a helyiségben több idős, szívbeteg, asztmás ember tartózkodott, valamint egy látássérült is. Végül körülbelül 10 perc elteltével terelték ki az embereket a lakásból, de közölték, hogy mindenkit előállítanak.

A panaszost beszállították a Budapesti Rendőr-főkapitányság III. Kerületi Rendőrkapitányságra, ahol a fogdán helyezték el egy igen kis helyiségben harmadmagával. Tudomása szerint több embernek nem adtak enni annak ellenére, hogy a kifüggesztett szabályzat szerint a rendőröknek 5 óra elteltével ételmet kellett volna biztosítaniuk. A panaszost több mint 12 órát tartottak fogva, amely idő alatt társaival nem mehetett ki a panaszos a levegőre, holott arra a napirend értelmében lehetőségük lett volna. A panaszos sérelmezi, hogy személyi szabadságát 12 óránál is hosszabb ideig korlátozták.

Beadványában idézi a panaszos a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 19. §-ának (1) bekezdését, amely kapcsán a következő megjegyzéseket teszi. A rendőri intézkedés jogszerűtlensége az adott körülmények között egyértelműen megállapítható volt, ugyanis a végrehajtó több kamera előtt elmondta: nincs jogerős végzése a kilakoltatásról. Ezen tény közlésével a panaszos megítélése szerint megszűnt a rendőri beavatkozás jogszerűsége, az ott tartózkodó civileknek szabad eltávozást kellett volna biztosítani, de a rendőrség ezt a körülményt nem értékelte úgy, hogy arra figyelemmel a továbbiakban nincs jogszerű a rendőri beavatkozásra sem.

Meg kívánja jegyezni a panaszos hogy „az előállítás attól az időponttól érvényes, amikor a rendőrhatalóság megkezdi az intézkedését, illetve közli az előállítás tényét. Ez az időpont nem egyezik meg azzal az időponttal, amit az előállítás okán dátumoztak.” A hatóság azonban 30 perccel túllépte a maximum 12 órás fogvatartási időt – „van, akinél több idő is eltelt” – még a hatóság által jelzett időpontot alapul véve is. A hatóság ezzel a magatartásával a panaszos véleménye szerint jogtalan fogvatartást valósított meg és korlátozta a panaszost személyi szabadságában.

A fentiekben túlmenően jogtalan volt az előállítás azért is, mert a rendőrség könnyfakasztó spray alkalmazásával megtörte a lakásban tartózkodók ellenállását, így az előállítás

szükségtelen volt. Utal a panaszos arra is, hogy hasonló események zajlottak 2012. május 25-én egy másik ingatlanban, ott azonban az ellenállás megtörése után, miután az otthonvédők megadták magukat, nem került sor előállításra.

A panaszosi álláspont szerint jogtalan volt az előállítás a rendőri felszólítás elmaradása miatt is. Az érintett lakásban nagy hangzavar volt, és a felszólítás egyébként sem lett volna hallható. Hibát követett el a hatóság, amikor ez a körülményt figyelmen kívül hagyta, és nem hangosbemondón keresztül szólította fel a jelenlévőket, tehát nem biztosított lehetőséget a szabad elvonulásra.

Jogszerűtlennek tartja a könnygáz használatát azért is, mert a rendőrség tagjai nem voltak közvetlen veszélyhelyzetben, és a hatóság nem győződött meg arról sem, hogy a zárt helyiségben esetleg tartózkodik-e gyermekkorú személy, állapotos nő vagy asztmás, esetleg szívbeteg ember. Ennek hiányában a rendőrök kockára tették az érintettek egészségét, sőt életét. Megjegyzi a panaszos, hogy a végrehajtás alá vont ingatlanban tartózkodott több asztmás beteg, valamint szívbeteg ember és egy idős, vak nő is. Ezzel összefüggésben a panaszos hivatkozik az Rtv. 16. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre, amelyek kapcsán előadja, hogy a sérelmezett események során a könnygáz bevetését követően többen rosszul lettek, a hatóság azonban elmulasztotta segítségnyújtási kötelezettségének a teljesítését, mivel nem végezte el a gázzal teli helyiség azonnali kiürítését, hanem elzárta a kijáratot. A civil otthonvédők törték be a lakás ablakát, hogy a nagy mennyiségű gáz kiürüljön.

A panaszos erőszakosnak és arányaiban eltúlzottnak tartja az átélt rendőri fellépést. Véleménye szerint a rendőrség brutálisan lépett fel mind a civilekkel, mint a lakóközösség által fenntartott értékekkel szemben. Az indulatoknak nem szabott határt semmi, így a rendőrök a vasajtót is darabjaira törték, amely magatartás megbotráncozást okozott, többekben riadalmat keltett.

A panaszos a fentiek alapján kéri a történetek kivizsgálását.

II.

Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése értelmében „a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni”.

A panaszolt esetben megállapítható, hogy a sérelmek felismerése – azok jellegéből fakadóan – egybe esett az intézkedés foganatosításának időpontjával, így az Rtv. 93. § (1) bekezdés első fordulata alkalmazásának volt helye. Mivel a sérelmezett intézkedésre 2012. június 15-én került sor, a panasz előterjesztésére nyitva álló határidő – mivel a nyolcadik nap szombatra esett – 2012. június 25-én, hétfőn járt le. A panaszos ugyanakkor sérelmeit 2012. június 26-án, tehát a fenti határidőt elmulasztva adta elő.

A Testület 2012. július 4-én postára adott, a panaszban megjelölt címre küldött levelében hiánypótlásra hívta el a panaszost, és arra kérte, hogy tájékoztassa a Testületet arról, hogy mikor és hogyan szerzett tudomást a Testület létezéséről, továbbá arról, hogy a rendőri intézkedés során tájékoztatták-e panaszjogáról. A Testület arra is felhívta a panaszos figyelmét, hogy amennyiben késedelme oka az, hogy nem tudott a Testület létezéséről, mivel az intézkedés során panaszjogáról nem tájékoztatták, válaszlevelében erről kifejezetten

nyilatkozzon. A levél két alkalommal „Nem kereste” jelzéssel érkezett vissza. Ezt követően a Testület ugyanezen levelet 2012. augusztus 14-én a panaszosnak a beadvány borítékán megjelölt – csak az irányítószám tekintetében különböző – címére is megküldte. A panaszos – a Testülethez visszaérkezett térítvevény tanúsága szerint – 2012. augusztus 31-én vette át a levelet, az azóta eltelt időszakban azonban nem érkezett a Testülethez olyan válaszlevél, amelyben a panaszos a késedelem okáról nyilatkozott volna. A panaszos tehát igazolási kérelmet nem terjesztett elő, a nyolc napos törvényi határidő elmulasztását nem tudta kimenteni.

A Testület a fentiek alapján – figyelemmel az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdésére – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt, mint késve érkezettet elutasította.

Budapest, 2012. október 17.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag